A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2025. augusztus 1.*

„Előzetes döntéshozatal – Környezet – A megújuló energiaforrásból előállított energia használatának támogatása – 2009/28/EK irányelv – 3. cikk – (EU) 2018/2001 irányelv – 4. cikk – A megújuló energiaforrásokból előállított energia termelését ösztönző nemzeti intézkedések – Támogatási program – Állami támogatások – EUMSZ 108. cikk – Az Európai Bizottságnak a támogatási intézkedéseknek a belső piaccal való összeegyeztethetősége elbírálására vonatkozó kizárólagos hatásköre – Egy ilyen támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségét megállapító bizottsági határozat – Egy, e program jogcímén biztosított támogatás kedvezményezettje által valamely nemzeti bírósághoz benyújtott, az említett program egyik olyan részletszabályát vitató kereset, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik annak működéséhez – E kereset keretében ezen irányelvek e rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlansága”

A C-514/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) a Bírósághoz 2023. augusztus 8-án érkezett, 2023. augusztus 8-i határozatával terjesztett elő

a **Tiberis Holding Srl**

és

a **Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA**,

a **Ministero dello Sviluppo economico**,

a **Ministero dell’ambiente e della sicurezza energetica**

között,

a **Conza Energia Srl**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis tanácselnök (előadó), K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a negyedik tanács bírájaként eljárva, N. Jääskinen, A. Arabadjiev és M. Condinanzi bírák,

* Az eljárás nyelve: olasz.

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: C. Di Bella tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. november 7-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Tiberis Holding Srl képviseletében F. Bassan, I. Perego, G. M. Roberti, A. Sascaro és S. Venturini avvocati,

– a Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA képviseletében R. Lener, A. Pugliese és C. San Mauro avvocati,

– az olasz kormány képviseletében S. Fiorentino és G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítőik: L. G. V. Delbono és P. Garofoli avvocati dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében B. De Meester és A. Spina, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. február 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 140., 16. o.) 3. cikkének, valamint a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2018. L 328., 82. o.; helyesbítések: HL 2020. L 303., 23. o.; HL 2020. L 311., 11. o.; HL 2022. L 41., 37. o.) 4. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Tiberis Holding Srl (a továbbiakban: Tiberis) és a Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, a Ministero dello Sviluppo economico (gazdaságfejlesztési minisztérium, Olaszország) és a Ministero dell'Ambiente e della Sicurezza energetica (környezetvédelmi és energiabiztonsági minisztérium, Olaszország) között azon számlák tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyekkel a GSE azt kérte a Tiberistől, hogy térítse vissza a Tiberisnek azon támogatások egy részét, amelyeket ez utóbbi a megújuló, a fotovoltatikus napenergiától eltérő energiaforrásokból származó villamos energia termelésére ösztönző program jogcímén kapott.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az (EU) 2015/1589 rendelet

3 Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) 1. cikkében e következő fogalommeghatározások szerepelnek:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »támogatás«: bármely olyan intézkedés, amely megfelel az EUMSZ 107. [cikk] (1) bekezdésében megállapított összes feltételnek;

b) »létező támogatás«:

[…]
ii) engedélyezett támogatás, azaz olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Bizottság vagy [az Európai Unió Tanácsa] engedélyezett;

[…]

c) »új támogatás«: olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás, beleértve a létező támogatások módosítását is;

d) »támogatási program«: olyan jogi aktus, amely alapján – anélkül, hogy további végrehajtási intézkedésre volna szükség – egyedi támogatásokat lehet megítélni azon vállalkozások számára, amelyeket a jogi aktusban általános vagy elvont módon jelöltek meg, illetve olyan jogi aktus, amelynek alapján a meghatározott projekthez nem kapcsolódó támogatást egy vagy több vállalkozásnak lehet megítélni határozatlan időre és/vagy meghatározatlan összegben;

[…]

f) »jogellenes támogatás«: olyan új támogatás, amelyet az [EK 108. cikk] (3) bekezdésének megsértésével vezettek be;

[…]”

4 E rendelet 2. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezik:

„Amennyiben arról az EUMSZ 109 [cikk] vagy egyéb rendelkezései szerinti rendeletek másként nem rendelkeznek, az érintett tagállam az új támogatás nyújtására vonatkozó tervezeteket kellő időben bejelenti a Bizottságnak. […]”

5 Az említett rendelet 3. cikke értelmében:

A 2. cikk (1) bekezdése szerint bejelentendő támogatás nem léptethető hatályba a Bizottság támogatást engedélyező határozata előtt vagy a határozatának vélelmezett meghozatala előtt.”

A 794/2004/EK rendelet

6 A 2015. november 27-i (EU) 2015/2282 bizottsági rendelettel (HL 2015. L 325., 1. o.) módosított, a 2015/1589 rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 3. o.; a továbbiakban: 794/2004 rendelet) 4. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a 2015/1589 rendelet 1. cikkének c) pontja alkalmazásában „létező támogatás módosítása alatt – a tisztán formai vagy adminisztratív jellegű módosítások kivételével – minden olyan változtatás értendő, amely nem befolyásolhatja a támogatási intézkedésnek a közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését […].”

Az SA.43756. sz. határozat

7 Az SA.43756 (2015/N) – Olaszország, a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatása Olaszországban állami támogatásról szóló, 2016. április 28-i C(2016) 2726 final határozatban (a továbbiakban: SA.43756 határozat) a Bizottság úgy határozott, nem emel kifogást az Olaszország által a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelés előmozdítására irányuló miniszteri rendelettervezet formájában bejelentett támogatási programmal szemben, mivel az az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a belső piaccal.

8 E határozatnak „Az intézkedés leírása” című 2. része „A támogatási program háttere és céljai” című 2.1. szakaszában a következő preambulumbekezdéseket tartalmazza:

„(2) A bejelentett program célja a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelés előmozdítása. Az intézkedés segíteni fogja Olaszországot az európai megújulóenergia-célkitűzések elérésében. A program a fotovoltaikus napenergiát kivéve valamennyi megújuló energiaforrás előtt nyitva áll […].

(3) Olaszország annak érdekében, hogy [az »Iránymutatás a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról« című bizottsági közlemény (HL 2014. C 200., 1. o.; a továbbiakban: 2014–2020 iránymutatás)] rendelkezéseivel összhangban megreformálja a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti támogatási rendszerét, a 2015. és 2016. évre vonatkozóan átmeneti szabályozást jelentett be. […]”

(4) Olaszország értesítette a Bizottságot a program végrehajtási rendelkezéseit tartalmazó miniszteri rendelet tervezetéről. A rendelet hivatalosan akkor kerül elfogadásra, amikor a Bizottság elfogadja azt a határozatot, amelyben nem emel kifogást.”

9 Az említett határozatnak a bejelentett támogatási program értékelésére vonatkozó 3. része tartalmazza ugyanezen határozat (28)–(66) preambulumbekezdését. E 3. részben a Bizottság a (31) és (32) preambulumbekezdésben megállapítja, hogy mivel e program a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatására irányul, a 2014–2020 iránymutatás hatálya alá tartozik, tehát ezen iránymutatás releváns rendelkezései, vagyis az ezen iránymutatás 3.2. szakaszában, valamint 3.3.1. és 3.3.2. alszakaszában kifejtett rendelkezések alapján értékelte e programnak az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjával való összeegyeztethetőségét.

10 Az SA.43756. sz. határozat „Közös érdekű célkitűzés” című (34) preambulumbekezdése kimondja:

„A bejelentett támogatási intézkedés célja, hogy segítse Olaszországot a[z Európai Unió] által a[z Unió] energiapolitikájának keretében meghatározott, az éghajlatváltozásra és az energiafenntarthatóságra vonatkozó hosszú távú célkitűzések elérésében. A program segíteni fogja Olaszországot célkitűzéseinek elérésében. A [2014–2020 iránymutatások] 30. és 31. pontjával összhangban Olaszország meghatározta az intézkedés célját, és kifejtette, hogy az intézkedés hozzá fog járulni az európai energiapolitika célkitűzéseinek megvalósításához (lásd a (2) preambulumbekezdést).”

11 E határozatnak „A támogatás szükségessége, megfelelő eszköz és ösztönző hatás” című (36)–(42) preambulumbekezdése többek között a 2014–2020 iránymutatás 107., 116. és 49. pontjára vonatkozik.

12 A „Arányosság” cím alatt a következő preambulumbekezdések szerepelnek:

„(43) A [2014–2020 iránymutatás] 69. pontja szerint a környezetvédelmi támogatás akkor tekinthető arányosnak, ha a támogatás kedvezményezettenkénti összege a kitűzött környezetvédelmi cél eléréséhez szükséges minimumra korlátozódik.

(44) A Bizottság a támogatás arányosságát a [2014–2020 iránymutatásnak] a megújuló energiaforrásokból előállított energiához nyújtott működési támogatásra vonatkozó 3.3.2. szakaszának rendelkezései alapján értékelte.

[…]”

(47) Amint azt a [2014–2020 közötti időszakra vonatkozó iránymutatás] 128. pontja pontosítja, versenyeztetési eljárás hiányában a Bizottság a támogatás arányosságát [e 2014–2020 iránymutatás] 131. pontjának rendelkezései alapján értékeli.

(48) A kiemelt listákon szereplő, a kötelező átvételi árak kedvezményében részesülő projektek esetében Olaszország bizonyította, hogy az energiaegységenkénti támogatás nem haladja meg a szóban forgó technológiára vonatkozó [diszkontált villamosenergia-költséget *(levelised costs of electricity*, a továbbiakban: LCOE)]. A 4. táblázat például azt mutatja, hogy a kiválasztott megújulóenergia-projektek becsült LCOE-je jelentősen meghaladja a becsült villamosenergia-piaci árat […]. Úgy tűnik, hogy az Olaszország által becsült […] [belső megtérülési ráták] tartománya megfelel a Bizottság által nemrégiben jóváhagyott megújulóenergia-projekteknek […].

[…]”

(50) Az elsőbbségi listákon szereplő projektek esetében, ha a villamos energia piaci ára meghaladja a becsült LCOE-t, a különbözet a támogatás későbbi kifizetések esetén történő csökkentésével kerül visszatérítésre. Ez lehetővé teszi a rendkívüli nyereség elkerülését, ha a LCOE-nél magasabb villamosenergia-árak további bevételeket generálnak a projekt számára […] (a projekt jövedelmezőségének becslésekor figyelembe vetteken felül). […]”

(51) A fentiek fényében a Bizottság megállapítja, hogy a megtérülés megfelel a [2014–2020 iránymutatás] 131. pontjában foglalt feltételeknek, és ezért arányos.”

13 Az SA.43756. sz. határozatnak „Az intézkedés összeegyeztethetőségére vonatkozó következtetés” című (66) preambulumbekezdése kimondja:

„A fentiek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bejelentett program szükséges és arányos módon közös érdekű célt szolgál, és nem sérti indokolatlanul a versenyt és a kereskedelmet, és ezért a támogatás a [2014–2020 iránymutatás] alapján összeegyeztethető a belső piaccal.”

Az olasz jog

14 A 2016. június 23-i Decreto del Ministero dello Sviluppo economico – Incentivazione dell’energia elettrica prodotta da fonti rinnovabili diverse dal fotovoltaico (a fotovoltaikus napenergiától eltérő megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló gazdaságfejlesztési minisztériumi rendelet, a GURI 2016. június 29-i 150. száma, 8. o.; a továbbiakban: 2016. június 23-i rendelet) bevezető hivatkozásaiban többek között a 2009/28 irányelvre és az SA.43756. sz. határozatra hivatkozik.

15 A 2016. június 23-i rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdése meghatározza az e rendeletben előírt ösztönző mechanizmusokhoz való, az e rendeletben előírt, hozzáférésre vonatkozó különböző eljárásokat, nevezetesen az energiaforrás és a létesítmény típusa szerint meghatározott megfelelő nyilvántartásba vételt, illetve a gazdasági szereplőnek a kedvezményen alapuló vagy közvetlen árverési eljárásokban való részvételét. E 4. cikk minden egyes eljárástípus esetében pontosítja a támogatható létesítmények kategóriáit, amelyeket lényegében az érintett létesítmény termelési kapacitása alapján határoznak meg.

16 E rendelet 7. cikke a visszavételi árak és az ösztönzők meghatározására vonatkozik. E cikk (4) bekezdése előírja, hogy az 500 kilowattot (kW) meg nem haladó kapacitású létesítmények esetében a GSE adott esetben visszaveszi a hálózatba betáplált villamos energiát, a hálózatba betáplált nettó termelés után az említett rendelet 1. melléklete alapján meghatározott átfogó ösztönző tarifát fizetve. E 7. cikk (6) bekezdése előírja, hogy abban az esetben, ha egy ilyen létesítmény üzemeltetője úgy dönt, hogy az energiát a birtokában tartja, és azt a szabad piacon értékesíti, a GSE „átalánydíj-visszavonást” alkalmaz, mivel az ösztönzés egyik módjáról a másikra való áttérés két alkalomnál többször nem megengedett az ösztönző intézkedés alkalmazásának időszakában. Az említett 7. cikk (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy, 500 kW-ot meghaladó névleges teljesítményű létesítmények esetében, amelyek az engedményes árverési eljárásokban való részvételük okán ösztönzőben részesülnek a GSE a hálózatba betáplált nettó termelés jogcímén az ugyanezen rendelet alapján meghatározott ösztönzést fizeti ki, az e létesítmények által termelt energia pedig továbbra is a termelő rendelkezésére áll.

17 Az ösztönzők kiszámításának módját a 2016. június 23-i rendeletnek „Az új létesítményekre vonatkozó ösztönzők meghatározása” című 1. melléklete 1. része határozza meg. Ezen 1. rész 1. pontja határozza meg e részletes szabályokat az 500 kW-ot meg nem haladó kapacitású, az e rendelet 7. cikkének (4) bekezdése értelmében vett átfogó ösztönző díjszabást választó létesítményekre vonatkozóan. Az említett 1. rész 2. pontja határozza meg az egyéb létesítményekre vonatkozó ösztönzők kiszámításának módját.

18 Az ösztönzés kiszámításához használt ösztönző alapdíjakat a megújuló energiaforrástól, a létesítmény típusától és teljesítményétől függően differenciálni kell. A nagy létesítményekre alkalmazandó alapdíjak alacsonyabbak, mint a közepes méretű létesítményekre alkalmazandók.

19 A 2016. június 23-i rendelet 26. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a GSE közzéteszi az e rendelettel létrehozott ösztönző rendszer alkalmazására vonatkozó konkrét eljárásokat, többek között az árverési eljárásokra, illetve a nyilvántartásba vételi eljárásokra vonatkozó operatív szabályokat.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

20 A Tiberis egy 2,747 megawatt (MW) teljesítményű vízerőművet üzemeltet a Tevere folyón. 2017. szeptember 8-án a GSE helyt adott a 2016. december 22-én benyújtott azon kérelmének, hogy részesülhessen a villamosenergia-termelés ösztönzőinek a GSE által 2016. július 15-én kibocsátott végrehajtási eljárásokkal kiegészített, 2016. június 23-i rendeletben előírt programjából, e rendelet 26. cikkének megfelelően.

21 2017. október 5-én a Tiberis egy olyan szerződést kötött a GSE-vel, amely az e program értelmében őt megillető ösztönzés nyújtásának feltételeit szabályozta. 2017-től 2021-ig a Tiberis összesen 4 044 340,75 euró támogatásban részesült. Ugyanakkor két 2022. április 4-i számlával és egy 2022. május 2-i számlával a GSE azt kérte a Tiberistől, hogy térítse vissza számára a kapott támogatások egy részét, összesen 1 224 210,86 euró összegben.

22 A Tiberis keresetet indított a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) előtt e visszatérítés iránti kérelmek, valamint az azok alapjául szolgáló szerződéses és rendeleti rendelkezések megsemmisítése iránt. Ennek alátámasztására a Tiberis többek között a 2009/28 irányelv 3. cikkének, valamint a 2018/2001 irányelv 4. cikkének megsértésére hivatkozott. A GSE és az eljárásban részt vevő másik fél, a Conza Energia Srl azt állította, hogy a kereset elkésettség miatt elfogadhatatlan, és mindenesetre megalapozatlan.

23 E bíróság a keresetet elfogadhatónak, de megalapozatlannak ítélte.

24 A Tiberis a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Consiglio di Statóhoz (államtanács, Olaszország) fordult ezen ítélet megváltoztatása iránti kérelemmel, megismételve a 2009/28 irányelv 3. cikkének és a 2018/2001 irányelv 4. cikkének megsértésére alapított jogalapját. A GSE és a Conza Energia e kereset elutasítását kéri.

25 A kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy első ránézésre úgy tűnik, hogy a 2016. június 23-i rendelet 1. melléklete 1. részének 2. pontja ellentétes a 2009/28 irányelv 3. cikkével, valamint a 2018/2001 irányelv 4. cikkével. Az uniós jog e rendelkezései ugyanis öt együttes kritériumot határoznak meg ahhoz, hogy az ösztönzők jogszerűek legyenek. Először is piaci alapúnak kell lenniük, másodszor lehetővé kell tenniük a kedvezményezettek számára, hogy reagáljanak a piaci jelzésekre, harmadszor el kell kerülniük a piac szükségtelen torzulását, negyedszer biztosítaniuk kell, hogy a gyártók reagáljanak a piaci árjelzésekre, ötödször pedig azt kell biztosítaniuk, hogy a termelők maximalizálják a piacról származó bevételeiket. Ezen túlmenően ezeket az ösztönzőket nyílt, átlátható, versenyképes, megkülönböztetésmentes és költséghatékony módon kell nyújtani.

26 Márpedig az e bíróság előtt vitatott nemzeti szabályozás azzal a hatással járhat, hogy a termelőket az ösztönzőkről való lemondásra kényszeríti, ami ellentétes az ösztönzőrendszer céljával. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy a 2016. június 23-i rendelet 4. cikke azt írja elő, hogy ezen ösztönzőket három különböző eljárás alapján lehet igénybe venni, de a termelők nem választhatnak szabadon egy adott eljárást, mivel az az eljárás, amelyet igénybe vehetnek,

kizárólag az érintett létesítmény termelési kapacitásától függ. A Tiberis tehát nem dönthetett szabadon arról, hogy a nyilvántartásba való felvétele vagy az árverési eljárásban való részvétele jogcímén részesül-e ösztönzésben. Márpedig azok a termelők, akik a nyilvántartásba való felvételük jogcímén részesülnek ösztönzésben, kötelesek visszafizetni a GSE-nek a piaci ár és a GSE által garantált ösztönző tarifa közötti különbséget, amennyiben a piaci ár magasabb annál, ellentétben a nagy méretű létesítményekkel rendelkező termelőkkel, akik az árverési eljárásban való részvétel által részesülnek ösztönzésben, mivel e termelők a teljes piaci árat szedhetik be.

27 Ráadásul az a részletszabály, hogy a GSE javára abban az esetben kell elszámolni, ha a piaci ár magasabb, mint e díj, potenciálisan összeegyeztethetetlennek tűnik a 2009/28 és a 2018/2001 irányelvvel, mivel a kérdést előterjesztő bíróság szerint ezek az irányelvek arra kötelezik a tagállamokat, hogy lehetővé tegyék a gazdasági szereplők számára, hogy reagáljanak a piac dinamikájára annak érdekében, hogy elkerüljék a termelők kereslettel szembeni reakcióinak megszüntetéséből eredő torzulásokat, míg ezen „negatív ösztönző” mechanizmus miatt azoknak a termelőknek, akik a nyilvántartásba való felvételük jogcímén részesülnek ösztönzésben, egyáltalán nem fűződik érdekük ahhoz, hogy reagáljanak a piac e dinamikájára.

28 E körülmények között a Consiglio di Stato (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a 2009/28 irányelv 3. cikkében és a 2018/2011 irányelv 4. cikkében foglalt elvekkel az olyan nemzeti szabályozás, amely egy nemzeti ösztönző rendszer keretében, azokban az esetekben, amelyekben a termelők energiát értékesítenek a szabadpiacon, ösztönző díjról rendelkezik, amely az ösztönző értékét meghaladó összegek kiegyenlítési-visszatérítési mechanizmusa alapján olyan minimum árat biztosít, amely egyúttal maximum ár is, ha a piaci ár meghaladja az ösztönző értékét (úgynevezett negatív ösztönző), és a kiegyenlítési mechanizmus kizárólag akkor alkalmazható, ha a szabadpiacon energiát értékesítő termelő a releváns nyilvántartásba vétel által fér hozzá az ösztönzőhöz, nem pedig akkor, ha az ösztönzőhöz árverési eljárásban történő részvétellel fér hozzá?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

29 A GSE arra hivatkozik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a kérdést előterjesztő bíróság – a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkét megsértve – nem jelölte meg az összes releváns tényt, és nem fejtette ki azokat a pontos okokat sem, amelyek miatt azt a kérdést teszi fel, hogy a nemzeti szabályozás összeegyeztethető-e az uniós joggal.

30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amelyet az eljárási szabályzat 94. cikkének a) és b) pontja is tükröz, az uniós jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezéséhez szükséges, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa előterjesztett kérdések ténybeli és szabályozási hátterét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli feltevéseket, amelyeken e kérdések alapulnak. Ezenfelül az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontja értelmében nélkülözhetetlen, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza azon okok ismertetését, amelyek miatt az előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet az említett bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti szabályozás között felállít (2023. december 21-i European Superleague Company ítélet, C-333/21, EU:C:2023:1011, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 A jelen esetben az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megfelel a jelen ítélet előző pontjában felidézett követelményeknek.

32 Erre figyelemmel meg kell állapítani, hogy az olasz kormány is arra hivatkozik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, de azon okból, mert a kérdést előterjesztő bíróság nem adhat helyt a Tiberis kérelmének, ily módon az előterjesztett kérdés hipotetikus. E kormány szerint ugyanis, ha helyt adnának e kérelemnek, az az SA.43756 határozatban engedélyezett támogatás lényeges módosítását vonná maga után, ami azt jelentené, hogy e bíróság egy olyan új támogatást nyújt, amelyet nem jelentettek be a Bizottságnak, és az nem is engedélyezte azt. Márpedig ez ellentétes lenne az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésével.

33 Ebben a tekintetben arra kell emlékeztetni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében egy, az EUMSZ 267. cikkben foglalt eljárás keretében egyedül a jogvitában eljáró és a meghozandó bírósági döntésért felelősséggel tartozó nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje egyrészt az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét ítéletének meghozatalához, másrészt a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben az előterjesztett kérdések valamely uniós jogi szabály értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (1988. április 21-i Paradini ítélet, 338/85, EU:C:1988:194, 8. pont; 2024. október 22-i Kolin Inşaat Turizm Sanayi ve Ticaret ítélet, C-652/22, EU:C:2024:910, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Mindazonáltal a Bíróság feladata, hogy saját hatáskörének vagy a hozzá benyújtott kérelem elfogadhatóságának megállapítása céljából maga vizsgálja meg azokat a körülményeket, amelyek között a nemzeti bíróság hozzá fordult (2024. október 22-i Kolin Inaat Turizm Sanayi ve Ticaret ítélet, C-652/22, EU:C:2024:910, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 A Bíróságnak többek között meg kell vizsgálnia, hogy az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyekre az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések vonatkoznak, a kérdést előterjesztő bíróság alkalmazhatja-e az alapjogvita megoldása érdekében. Amennyiben nem ez a helyzet, e rendelkezések nem relevánsak e jogvita megoldása szempontjából, és a kért előzetes döntéshozatal nem szükséges ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróság meghozhassa ítéletét, így e kérdéseket elfogadhatatlannak kell nyilvánítani (2024. október 22-i Kolin Inaat Turizm Sanayi ve Ticaret ítélet, C-652/22, EU:C:2024:910, 38. pont).

36 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bírósághoz benyújtott keresetében a Tiberis a 2009/28 irányelv 3. cikkére és a 2018/2001 irányelv 4. cikkére tekintettel vitatja a 2016. június 23-i rendeletben előírt negatív ösztönző mechanizmus jogszerűségét, amely mechanizmus a fotovoltaikus napenergiától eltérő megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia e rendelettel létrehozott támogatási programja végrehajtásának minősül.

37 Egyébiránt a Bíróság rendelkezésére álló iratokból, valamint a Bíróság előtti tárgyaláson folytatott vitákból kitűnik, hogy nem vitatott, hogy a fotovoltaikus napenergiától eltérő megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia e támogatási programja az EUMSZ 107. cikk, a 2009/28 irányelv 2. cikkének k) pontja, valamint a 2018/2001 irányelv 2. cikke második bekezdésének 5. pontja értelmében vett állami támogatási programnak minősül, amelyet az illetékes olasz hatóságok bejelentettek a Bizottságnak, és amely az SA.43756 határozat tárgyát

képezi. E határozatban ezen intézmény úgy határozott, hogy nem emel kifogást azzal szemben, mivel úgy ítélte meg, hogy e program az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a belső piaccal.

38 A jelen ügyben tehát azt kell megvizsgálni, hogy egy gazdasági szereplő által a nemzeti bírósághoz benyújtott, a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia előmozdítására irányuló olyan állami támogatási program végrehajtási részletszabályainak vitatása céljából benyújtott keresetet, amelynek e gazdasági szereplő a kedvezményezettje, és amely a belső piaccal való összeegyeztethetőségét megállapító bizottsági határozat tárgyát képezi, értékelheti-e ezen bíróság a 2009/28 irányelv 3. cikkének vagy a 2018/2001 irányelv 4. cikkének azon rendelkezéseire tekintettel, amelyekre e gazdasági szereplő hivatkozik, és amelyek az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés tárgyát képezik.

39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik – az állami támogatások EUM-Szerződés által létrehozott ellenőrzési rendszerében a nemzeti bíróságok és a Bizottság egymást kiegészítő, de egymástól elkülönülő feladatokat látnak el (2019. május 2-i A-Fonds ítélet, C-598/17, EU:C:2019:352, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 A nemzeti bíróságok a Bizottság végleges határozatának meghozataláig elsősorban a jogalanyok jogainak megóvását biztosítják az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében foglalt tilalom állami hatóságok általi esetleges megsértése esetén. E célból e bíróságokhoz lehet fordulni olyan jogvitákban, amelyek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében említett „állami támogatás” fogalmának értelmezésére és alkalmazására késztetik őket annak eldöntése végett, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében előírt előzetes vizsgálati eljárás figyelembevétele nélkül bevezetett valamely állami intézkedést annak alá kell-e vetni, vagy sem. Ezen bíróságok viszont nem rendelkeznek hatáskörrel arra, hogy a támogatási intézkedések vagy valamely állami támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségéről döntsenek. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis ez az értékelés az uniós bíróságok ellenőrzése alatt eljáró Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 15-i PGE-ítélet, C-574/14, EU:C:2016:686, 31. és 32. pont; 2019. május 2-i A-Fonds ítélet, C-598/17, EU:C:2019:352, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Ezenfelül, az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 108. cikk szerinti eljárás soha nem vezethet az EUM-Szerződés különös rendelkezéseivel ellentétes eredményre. Így egy olyan támogatás, amely önmagában vagy bizonyos feltételeinél fogva sérti az uniós jog rendelkezéseit vagy általános elveit, nem nyilvánítható a belső piaccal összeegyeztethetőnek. Amennyiben ugyanis valamely támogatás vagy támogatási program feltételei olyan elválaszthatatlanul kapcsolódnak a támogatás vagy támogatási program tárgyához vagy működéséhez, hogy azokat nem lehet külön-külön vizsgálni, a támogatás vagy a támogatási program egészének összeegyeztethetőségére vagy összeegyeztethetetlenségére gyakorolt hatásukat szükségszerűen az EUMSZ 108. cikk szerinti eljárás keretében kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2019. május 2-i A-Fonds ítélet, C-598/17, EU:C:2019:352, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 96. és 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Az ilyen szabályok értékelése tehát nem tartozik a nemzeti bíróságok hatáskörébe (lásd ebben az értelemben: 2019. május 2-i A-Fonds ítélet, C-598/17, EU:C:2019:352, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 Arra is emlékeztetni kell, hogy az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazása a nemzeti bíróságok és a Bizottság, illetve az uniós bíróságok közötti lojális együttműködés kötelezettségén alapul, amelynek keretében ezek mindegyike az EUM-Szerződésben ráruházott funkció szerint jár el. Ezen együttműködés keretében a nemzeti bíróságok az uniós jogból eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében kötelesek megtenni a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket, ahogyan ez az EUSZ 4. cikk (3) bekezdéséből következik, és attól kell tartózkodniuk, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek veszélyeztethetik a Szerződés célkitűzéseinek megvalósítását, amint az az EUSZ 4. cikk (3) bekezdéséből következik. Ily módon a nemzeti bíróságoknak különösen attól kell tartózkodniuk, hogy olyan határozatokat hozzanak, amelyek ellentétesek egy állami támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó bizottsági határozattal, aminek értékelése az uniós bíróság ellenőrzése mellett eljáró ezen intézmény kizárólagos hatáskörébe tartozik (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 15-i PGE-ítélet, C-574/14, EU:C:2016:686, 33. és 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. október 17-i NFŠ ítélet, C-28/23, EU:C:2024:893, 59. pont).

44 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az alapügyben vitatott negatív ösztönző mechanizmus az SA.43756. sz. határozatban szereplő támogatási program működési részletszabályának minősül, ami egyébként a tárgyaláson folytatott viták során megerősítést nyert. E tekintetben ugyanis többek között az SA.43756. sz. határozat (43), (44), (47), (48), (50) és (51) preambulumbekezdéséből az tűnik ki, hogy az alapügyben vitatott negatív ösztönző mechanizmus az, amely végső soron meghatározza azon támogatás összegét, amelyet egyénileg nyújtanak azon gazdasági szereplők számára, akik a szóban forgó támogatási programból a nyilvántartásba való felvételük jogcímén részesülnek. Ily módon ez a mechanizmus az, amely lehetővé tette a Bizottság számára annak megállapítását, hogy e támogatási program éppen valamely nyilvántartásban szereplő projektek esetében felel meg az arányosság követelményének.

45 Következésképpen, figyelemmel a jelen ítélet 41. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra, e részletszabály, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik az érintett támogatási program működéséhez, nem értékelhető attól függetlenül.

46 Ezenfelül, ugyanezen ítélkezési gyakorlatból következik az, hogy a Bizottság nem nyilváníthatta volna az SA.43756 határozat tárgyát képező állami támogatási programot az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek anélkül, hogy előzetesen meggyőződött volna arról, hogy e támogatási program egyébiránt nem sérti az uniós jog más releváns rendelkezéseit vagy általános elveit (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 100. pont).

47 Ebből először is az következik, hogy annak lehetővé tétele a nemzeti bíróság számára, hogy e támogatási program végrehajtása keretében a 2009/28 irányelv 3. cikkére tekintettel határozzon e negatív ösztönző mechanizmus jogszerűségéről, lényegében azt jelentené, hogy e bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Bizottság által az SA.43756. sz. határozatban elvégzett értékelést a sajátjával helyettesítse, és lehetővé tenné számára, hogy a jelen ítélet 40. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat megsértésével beavatkozzon az állami támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése tekintetében az ezen intézmény számára fenntartott kizárólagos hatáskörökbe, illetve azt, hogy megsérti az uniós intézményekkel való lojális együttműködésre vonatkozó, a jelen ítélet 43. pontjában hivatkozott kötelezettségét (lásd analógia útján: 2016. szeptember 15-i PGE-ítélet, C-574/14, EU:C:2016:686, 36. és 37. pont).

48 Az a tény, hogy az SA.43756. sz. határozat nem említi kifejezetten a 2009/28 irányelvet, különösen annak az előterjesztett kérdésben említett 3. cikkét, e tekintetben nem releváns.

49 Az e határozat tárgyát képező támogatási program – amint az e határozat (2)–(4) és (34) preambulumbekezdéséből kitűnik – éppen arra irányul, hogy Olaszországban előmozdítsa a fotovoltaikus napenergiától eltérő megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelést, és amint arra az említett határozat (31) preambulumbekezdése rámutat, a bejelentett programot, amely megfelel az alapügyben szóban forgó programnak, különösen a 2014–2020 iránymutatás tekintetében értékelték. Márpedig ezen iránymutatások 107. pontja, amelyre az SA.43756 határozat (36) preambulumbekezdése utal, arra emlékeztet, hogy az Unió ambiciózus célokat tűzött ki maga elé az éghajlatváltozás és az energia fenntartható felhasználása területén, hogy számos uniós jogalkotási aktus, mint például a 2009/28 irányelv, már hozzájárul e célkitűzések megvalósításához, és hogy bizonyos feltételek mellett az állami támogatások megfelelő eszközt jelenthetnek ahhoz, hogy hozzájáruljanak az uniós célkitűzések és a kapcsolódó nemzeti célok eléréséhez.

50 Következésképpen, amikor a Bizottság az SA.43756. sz. határozatban e támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségét értékelte, annak működési részletszabályait is beleértve, amely programot a negatív ösztönző mechanizmus képez, szükségképpen figyelembe vette a 2009/38 irányelvet.

51 Másodszor, annak értékelését illetően, hogy a negatív ösztönző mechanizmus megfelel-e a 2018/2001 irányelv 4. cikkének, vagy akár ezen irányelv 6. cikkének is, amelyre elsősorban a Bizottság hivatkozik, meg kell állapítani, hogy kétségtelen, hogy ezt az irányelvet az SA.43756 határozatot követően fogadták el, így nem állapítható meg, hogy e határozattal a Bizottság szükségképpen e mechanizmust értékelte, meggyőződve arról, hogy az nem sérti e rendelkezések valamelyikét.

52 Mindazonáltal egyrészt, mivel a 2016. június 23-i rendelettel létrehozott támogatási programot a Bizottság az említett határozat értelmében engedélyezte, az a 2015/1589 rendelet 1. cikke b) pontjának ii. alpontja értelmében vett „létező támogatás” fogalma alá tartozik.

53 Márpedig az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése hatáskörrel ruházza fel a Bizottságot arra, hogy a tagállamokkal együttműködve folyamatosan vizsgálja az e tagállamokban létező támogatási programokat. E vizsgálat alapján a Bizottság javaslatot tehet az érintett tagállamnak a belső piac fokozatos fejlődése vagy működése által megkövetelt megfelelő intézkedések meghozatalára, és adott esetben határozhat az általa e piaccal összeegyeztethetetlennek ítélt támogatás megszüntetéséről vagy módosításáról (2013. július 18-i P ítélet, C-6/12, EU:C:2013:525, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 Ráadásul a létező támogatásra vonatkozó programok folyamatos vizsgálata keretében a jogi helyzet nem változik addig, amíg az érintett tagállam esetlegesen el nem fogadja a megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslatokat, vagy amíg a Bizottság nem hoz végleges határozatot (lásd ebben az értelemben: 2001. október 9-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-400/99, EU:C:2001:528, 61. pont).

55 Egy létező támogatásra vonatkozó program belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése tehát a jelen ítélet 40. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően továbbra is az uniós bíróságok ellenőrzése alatt eljáró Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik.

56 Egyébiránt, a jelen ügyben a Bizottság az „Iránymutatás az éghajlatvédelmi, a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról 2022-ben” című közleményében (HL 2022. C 80., 1. o.), amely 2022. február 18-án a 2014–2020 iránymutatás helyébe lépett, az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése

értelmében vett „megfelelő intézkedéseket” jogcímen javaslatot tett a tagállamoknak arra, hogy szükség esetén módosítsák meglévő környezetvédelmi és energetikai támogatási programjaikat annak érdekében, hogy azok legkésőbb 2023. december 31-ig megfeleljenek ennek az iránymutatásnak.

57 Márpedig e határidő sem 2022. április 4-én, sem 2022. május 2-án nem járt még le, amikor is az alapeljárás alapjául szolgáló, a jelen ítélet 21. pontjában említett számlákat kiállították.

58 Másrészt az alapügyben szóban forgó negatív ösztönző mechanizmus bármely módosítása a támogatás intenzitásának ebből eredő esetleges növekedése miatt befolyásolhatja a szóban forgó támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését. E mechanizmus ugyanis elválaszthatatlanul kapcsolódik e program működéséhez, és az említett mechanizmus hiányában lehetséges, hogy a Bizottság úgy ítélte volna meg, hogy az említett támogatási program nem arányos, következésképpen azt nem nyilvánította volna a belső piaccal összeegyeztethetőnek. Egy ilyen módosítás tehát a 794/2004 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint „létező támogatás módosításának”, és ennélfogva a 2015/1589 rendelet 1. cikkének c) pontja értelmében vett „új támogatásnak” minősül, amelyre az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség vonatkozik, és amelynek a belső piaccal való összeegyeztethetősége értékelése a jelen ítélet 40. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az uniós bíróságok ellenőrzése alatt eljáró Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik.

59 A jelen ítélet előző pontjában tett megállapítás arra az esetre is érvényes, ha e mechanizmus módosítására nem *erga omnes* módon kerül sor, amint azt a jelen ügyben a Tiberis kéri, hanem kizárólag egy olyan konkrét kedvezményezett javára, mint a Tiberis. Egy állami támogatási program végrehajtására vonatkozóan a Bizottság által egy kifogást nem emelő határozatban megadott engedély ugyanis csak akkor érvényes, ha az ezen intézmény által e határozatban e program belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése céljából figyelembe vett valamennyi tényezőt tiszteletben tartják (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 83. pont). Ennek megfelelően egy olyan támogatási program, amelyet egyéni szinten hajtanak végre anélkül, hogy az megfelelne a Bizottságnak bejelentett és általa engedélyezett támogatási programnak, szintén a 2015/1589 rendelet 1. cikkének c) pontja értelmében vett „új támogatásnak” tekinthető (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 86. pont).

60 Márpedig a Bíróság már kimondta, hogy egy állami támogatás bevezetése mint olyan nem eredhet bírósági határozatból, hanem az egy, a bíróságok feladatától idegen célszerűségi értékelésen alapul (lásd ebben az értelemben: 2023. január 12-i DOBELES HES ítélet, C-702/20 és C-17/21, EU:C:2023:1, 76. pont).

61 Egyébiránt igaz, hogy a 2023. január 12-i DOBELES HES ítélet (C-702/20 és C-17/21, EU:C:2023:1) 121. és 122. pontjában a Bíróság rámutatott arra, hogy abban az esetben, ha a nemzeti bírósághoz azon oknál fogva jogellenes támogatás kifizetése iránti kérelmet nyújtanak be, mert azt nem jelentették be a Bizottságnak, e bíróság az állami támogatások ellenőrzésére irányuló, az uniós jog által rábízott feladatából eredően ennélfogva főszabály szerint köteles elutasítani e kérelmet, mindazonáltal annak elismerése mellett, hogy a nemzeti bíróság olyan határozata, amely az alperest a szóban forgó támogatás megfizetésére kötelezi, de azzal a feltétellel, hogy azt az érintett nemzeti hatóságok előzetesen bejelentik a Bizottságnak, és ezen intézmény hozzájárulását adja, vagy úgy kell tekinteni, hogy hozzájárulását megadta, szintén alkalmas annak elkerülésére, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, valamint a 2015/1589 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének és 3. cikkének megsértésével nyújtsanak új támogatást.

62 Ez az ítélkezési gyakorlat azonban nem ültethető át az alapügy összefüggéseire, következésképen nem kérdőjelezheti meg a jelen ítélet 52–60. pontjában kifejtett tényezőkből eredő megállapítást. Az alapügyben a nemzeti bíróságnak az alapkereset elbírálására vonatkozó hatásköre nem alkalmas annak elkerülésére, hogy egy új támogatást az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, valamint a 2015/1589 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének és 3. cikkének megsértésével folyósítsanak. Amint ugyanis az a jelen ítélet 58. pontjából kitűnik, a negatív ösztönző mechanizmus bármely módosítása az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alá tartozik, és e módosítás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése az uniós bíróságok ellenőrzése mellett eljáró Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik.

63 A fentiek összességéből az következik, hogy az uniós joggal ellentétes az, ha a kérdést előterjesztő bíróság értékeli, hogy az alapügyben szóban forgó negatív ösztönző mechanizmus összeegyeztethető-e a 2009/28 irányelv 3. cikkének vagy a 2018/2001 irányelv 4. cikkének rendelkezéseivel, mivel e mechanizmus elválaszthatatlanul kapcsolódik azon állami támogatási program működéséhez, amelyet a Bizottság az SA.43756. sz. határozatban a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított.

64 Következésképpen a 2009/28 irányelv 3. cikkének vagy a 2018/2001 irányelv 4. cikkének értelmezése nem releváns az alapügy megoldása szempontjából.

65 Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

A költségekről

66 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) 2023. augusztus 8-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

Aláírások